

eg, er ein styrki, sigur stjórin í Betri Trygging.

– Men um avgerðin er rætt fakliga, og eg eri fyri ágangi, so bakki eg ikki. Eg toli væl móttøðu, og tað havi eg eisini ofta upplivað í teimum størv-unum, sum eg havi verið í. Er avgerðin væl grundað, og eg eri sannførd um, at tað, sum eg geri, er rætt, so tori eg at standa við tað.

Somu krøv til bæði kyn

Spurd, um kvinnuligir stjórar hava aðrar avbjóðingar enn menn í stjórastørvum, sigur Ingunn Eiríksdóttir, at tað heldur hon ikki.

– Tá ein situr í stjórasessinum, so eru avbjóðingarnar og krøvini tey somu til bæði kynini. Tú hefur eina nevnd, sum vil hava avkast og úrslit, og tú hefur nøkur mál, sum tú skalt røkka. Men kanska er vegurin til stjórarstarvið ymiskur. Kanska verða stórrí krøv sett til kvinnurnar, áðrenn tær verða settar í starvið. Men eg havi so ongantíð upplivað mítt kyn sum eina forðing, sigur hon.

Hon heldur, at stjórarstarvið er ein leiklutur, og at tað avgerandi er, hvør persónurin í leiklutinum er. Tað veldst um persónleika og leiðsluhátt. Tað er tað, sum er avgerandi, og ikki kynið. Kortini heldur hon, at tað hevur týðning, at bæði kyn eru umboðað í øllum størvum.

– Soleiðis fáa vit tey bestu úrslitini og tær bestu avgerðirnar, sigur Ingunn Eiríksdóttir, sum er einsamallur kvinnuligur stjóri í Betri samtaksleiðsluni.

Ikki eitt annaðhvørt ella

Ingunn Eiríksdóttir sigur um seg sjálva, at hon er ein karrierukvinna, sum samstundis er familjukær. Ingunn, sum er gift og hevur tvey børn, ið eru 12 og 17 ár, sigur, at tað er ikki eitt annaðhvørt ella, tá talan er um

stjórarstarvið og familjuna.

– Eg veit ikki, um tað ber so væl til, men eg veit, at tað ber til. Sjálvandi kann ein ikki gera alt allastaðni, men tað ber til at planleggja væl, soleiðis at ein góð loysn verður funnin fyri báðar partar, sigur hon.

– Eg vildi gjarna sagt, at eg velji familjuna framum, um onkur átrokandi arbeiðsuppgáva stingur seg upp, samstundis sum okkurt týðandi er á skránni í familjuni. Men eg haldi, at tað er ofta arbeiðið, sum verður tikið framum.

– Tað kann ofta ikki biðja, um tú situr við ábyrgd, men so ræður um at leggja ætlanir, sum báðir partar kunnu liva við, sigur Ingunn Eiríksdóttir, og leggur afturat, at heima hjá teimum hava tey megnað at funnið eina javnvág, hóast bæði hon og maðurin sita í leiðarastørvum.

Runnið tvey hálvmaraton

Í frítíðini dámar Ingunn væl at fara út at renna. Hon sigur, at hon er ikki millum tey, sum renna øgiliga nógv og langt, men hon hevur runnið tvey hálvmaraton í Føroyum. Eitt í Gásadalí og eitt í Suðuroy.

– Eg renni fyri mína egnu skuld. Eg kopli væl úr, og eg fái eisini nógv góð hugskot, meðan eg renni, sigur Ingunn, sum eisini hevur gingið til yoga í nógv ár.

– Yoga gevur mær ró og javnvág, sigur hon, og, heldur tað vera gott fyri hana, tí hon er so iðin og virkin, og er í gongd frá morgni til myrkurs.

Hon er eisini partur av frítíðarítriv-unum hjá børnunum, har hennara leiklutur ofta verður at skipa fyri og at standa á odda fyri at savna inn pening. Tað dugi eg ordiliga væl, sigur Ingunn, sum í lätuni stendur fyri peningainnsavning til eina uttanlandsferð hjá fimleikalíðnum, sum dóttirin er partur av.

– Tað er aftur hatta við, at har sum eg eri, har eri eg virkin, sigur Ingunn Eiríksdóttir, sum eisini hevur verið nógv uppi í flogbólti, sum sonur hennara spælir.

Handil í Vági

Umframt at hava sitið í fleiri stjórastørvum, so arbeiðdi Ingunn Eiríksdóttir eisini í fleiri ár á Løgmannsskrivstovuni, har hon fekk starv, tá hon var liðug at lesa til lögfrøðing. Eisini hevur hon roynt seg við egnum handli, sum hon við góðari hjálp frá manninum læt upp í Vági í 2005, tá hon var í barsilsfarloyvi.

– So eg havi roynt at verið úti í vinnulívinum, har tað ræður um at forvinna pening, sigur Ingunn Eiríksdóttir, sum altíð hevur havt hug til at royna at hava egnan handil.

– Tað er nokk hendan íverksetaratrangdin, sum ger seg galdandi. Hetta at seta okkurt í gongd og byggja tað upp. So eg royndi tað. Eg setti eitt konsept saman við vørum, so sum taskum, smyrslí, húgvum, hálsturrikløðum og smúkkum og læt upp handilin, sum fekk navnið Marita Emma.

Ingunn stóð á odda fyri tí yvirskipaða arbeiðnum. Hon valdi út vørurnar, fekk avtalurnar í lag, keypti inn og tók sær av tollavgreiðsluni og prísáseting. Mamma hennara stóð í handlinum, sum var opin í trý ár.

– Tað gekk væl, men tá eg gjørdist stjóri í Dataeftirlitinum í 2007, so bleiv tað ov nógv. Har var ongin annar av taka sær av tí partinum, sum eg gjørdi, og tí avgjördu vit at lata handilin aftur í 2008, greiðir hon frá.

Uppvaksin í Lopra

Tað var ikki av tilvild, at Ingunn valdi at lata handilin upp í Vági. Hon er uppvaksin í Lopra, og har búgva foreldrini hjá henni enn.

Hon gekk í litla bygdaskúlanum í Lopra, har børnini í 1. til 5. flokk finga undirvísing í einum og sama høli. Tað vóru fyra næmingar í hennara flokki, tá hon byrjaði í skúlanum, og Ingunn var tann einasta gentan. Ongin onnur genta í Lopra var javngomul við Ingunn, sum er fødd í Keflavík. Pápi hennara doyði, tá hon var ársgomul, og tá flutti mamman heim til Lopra við Ingunn.

Í 6. flokki fóru tey til Vágs at ganga í skúla, og tá hon var liðug við 9. flokk, gjørdi hon av at fara til Havnar at ganga í studentaskúla. Tað bar til at fara á HF í Suðuroy, men Ingunn hevði sett sær fyri, at hon vildi verða student, og tí flutti hon til Havnar, har hon búði á kostdeildini í Hoydølum, til hon hevði tikið studentsprógv.

Vildi hava hægri útbúgving

Hóast tað ikki var so vanligt, haðani Ingunn Eiríksdóttir kom frá, so hevur tað altíð ligið í kortunum, at hon skuldi hava eina hægri útbúgving.

– Tað vóru kanska ikki so nógv, sum fóru tann vegin, men hjá mær var tað soleiðis, at eg skuldi hava eina útbúgving, og tað var eisini tann leiðin, sum eg valdi. Mær hevur altíð dámt væl at gingið í skúla, og tað er altíð fallið mær lætt. Og so havi eg eisini altíð lisið alt, sum eg fekk fatur á, sigur hon.

Hon ivaðist, um hon skuldi fara at lesa til lækna ella lögfrøði, men endaði við at velja lögfrøði.

– Eg haldi, at tað var hesin tankin um at arbeiða fyri rættvísi og rættindunum hjá tí einstaka, sum dró meg tann vegin, greiðir hon frá.

Tá valið var tikið, var hon ongantíð í iva um, at hon hevði valt rætt. Eg visti, at hetta er tað, sigur Ingunn, sum arbeiðdi á einari advokatskrivstovu, meðan hon las lögfrøði á universitetinum í Keypmannahavn.

Ingunn Eiríksdóttir torir at taka avgerðir og at standa við tær. Hon tryggjar sær altíð, at avgerðin er væl og virðiliga grundað, áðrenn hon verður tikin.

Mynd: Álvur Haraldsen

Hon umhugsaði eisini eitt skifti at verða verandi í Danmark og arbeiða sum advokatur har, men so møtti hon manninum, sum ongantíð var í iva um, at hann skuldi heim aftur til Føroya at búgva. Og Ingunn er glað fyri, at tey fluttu heimaftur.

– Eg elski at vera í Føroyum, sigur hon.

Eri har, sum eg vil vera

Ingunn Eiríksdóttir, sum hevur sitið í stjórasessinum í Betri Trygging í slakar tveir mánaðir, er stjóri hjá umleið 70 fólki í hugnaliga bygninginum á Kongabrunni.

– Eg kenni meg væl í starvinum. Betri samtakið hevur ein fjøltáttaðan bygnað, men tað haldi eg, at eg havi royndir við frá tíðini sum miðfyrisingarstjóri hjá Tórshavnar Kommunu, sum er eitt av Føroya størstu arbeiðsplássum. Og tá tú situr á toppinum, so eru málini, sum skulu loysast, ofta tey somu, sigur Ingunn Eiríksdóttir.

– Umhvørvið her á Kongabrunni er ótrúliga hugnaligt, og her eru sera nógv væl skikkað starvsfólk. Tað er altíð eitt gott útgangsstøði. Beint her og nú leggi eg høvuðsdentin á, at tað, sum eg geri, verður gjørt væl. Tað ræður um at gera sítt besta, so leingi mann er her, sigur nýggi stjórin í Betri Trygging.

– Ongin veit, hvat framtíðin hevur at bjóða, og mann má taka tað, sum tað kemur. Men beint nú eri eg har, sum eg vil vera, sigur hon.